بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Summary 22.04.16 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

22.04.16 ന് ബൈത്തുൽ ഫുതൂഹ്, ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

ശത്രുക്കളായ ഉലമാ അഹ്മദിയ്യത്തിനെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജമാഅത്ത് വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഈ ശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ഈ സത്യസന്ധനായ ദാസന്റെ ജമാഅത്ത് വളരണമെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണ്. അത് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇൻശാഅല്ലാഹ്.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹാ ഓതിയതിനുംശേഷം ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽമസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹുത്തആലാ ബിനസ്രിഹിൽ അസീസ് പറഞ്ഞു:

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) മനുഷ്യന് രണ്ടുകാര്യങ്ങളുടെ പവിത്രത വളരെ ആവശ്യമാണെന്നുള്ള വിഷയം ഒരിക്കൽ വിവരിക്കുകയായിരുന്നു. അവയിലൊന്ന് വിചാരവും ചിന്തയുമാണ്. രണ്ടാമത്തേത് സൂക്ഷ്മമായ വികാരങ്ങളാണ്. അതായത് നന്മ ചെയ്യാനുള്ള വികാരങ്ങൾ. മനസ്സ് തികവാർന്ന നിലയിൽ പവിത്രമായിരിക്കുമ്പോഴാണ് സ്ഥിരമായി നിലനില്ക്കുന്ന നന്മയും പരിശുദ്ധമായ വികാരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്. ചിന്തകളുടെ വിശുദ്ധി-അതായത് ശ്രദ്ധയും വിചാരവും ചിന്തയും എപ്പോഴും സംശുദ്ധമായിരിക്കുന്നതിന് അറബിയിൽ പറയുന്നത് 'തൻവീർ' (പ്രകാശനം) എന്നാണ്-ബുദ്ധിയുടെ സംശുദ്ധിയിൽനിന്നാണ് ലഭിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ എപ്പോഴും ശരിയായ ചിന്ത ഉണ്ടാക്കും വിധമുള്ള പ്രകാശം സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാര്യത്തിനാണ് 'തൻവീർ' എന്നു പറയുന്നത്. അധ്വാനംകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ ചിന്ത ഉണ്ടാക്കുക എന്നതല്ല തൻവീർ. പ്രത്യുത ഒരിക്കലും ദുഷ്ചിന്തകൾ വരാത്തവണ്ണം എപ്പോഴും ശരിയായ ചിന്തകൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഴിവുണ്ടാകുക. ഇക്കാര്യങ്ങൾ നിരന്തരമായ ശ്രമവും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഉണ്ടാകുകയുള്ളൂ എന്നത് വ്യക്തമാണ്. ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു:

'ഞാനിത് ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ൽനിന്ന് നേരിട്ട് കേട്ടതാണ്. ചിലപ്പോൾ ആ മഹാത്മാവിനോട് കർമശാസ്ത്രപരമായ എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ചോദിക്കുമ്പോൾ- അത്തരം കാര്യങ്ങൾ അധികവും ഓർമയുണ്ടാകുന്നത് എപ്പോഴും അതേ ജോലിയിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നവർക്കാണ്-മിക്കപ്പോഴും അവിടന്ന് പറയുന്നത് മൗലവി നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബിനോട് ചോദിക്കുക എന്നായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മൗലവി അബ്ദുൽകരീം സാഹിബിനോട് ചോദിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ മൗലവി സയ്യിദ് അഹ്സൻ സാഹിബിനോട് ചോദിക്കാൻ പറയും. അല്ലെങ്കിൽ മറ്റേതെങ്കിലും മൗലവിമാരുടെ പേര് പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. ദൈവനിയോഗിതനെന്ന നിലയിൽ ലോകത്തിന് മാർഗദർശം നല്കേണ്ട അത്യാവശ്യകാര്യമാണ് അതെന്ന് കണ്ടാൽ അവിടന്ന് നേരിട്ട് അക്കാര്യം വിശദീകരിച്ചുകൊടുക്കും. എന്നാൽ, ആധുനിക സാങ്കേതിക പ്രശ്നങ്ങളുമായി ബന്ധമില്ലാത്ത കാര്യമാണെങ്കിൽ, ഇന്ന മൗലവിയോടു ചോദിക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കും. ആ മൗലവി സാഹിബ് സദസ്സിലിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം എന്താണെന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്ന മൗലവിയോടു ചോദിക്കാൻ പറയുന്നതിനോടൊപ്പം, ഇക്കാര്യം ഇങ്ങനെയായിരിക്കും എന്നാണ് താൻ വിചാരിക്കുന്നതെന്ന് അവിടന്ന് പറയുകയും ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിട്ടു പറയും: 'ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തെ കുറിച്ച് അറിവില്ലാതിരുന്നിട്ടും, അതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഞാൻ എന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതിനുശേഷം അക്കാര്യം അതേരീതിയിൽ ഹദീഥുകൊണ്ടും സുന്നത്തുകൊണ്ടും സ്ഥാപിതമായത് നാം പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്.'

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു: 'മനുഷ്യബുദ്ധിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ചിന്താഗതികൾ ശരിയായിരിക്കുന്നതിനും 'തൻവീർ' എന്നു പറയുന്നു. താനിപ്പോൾ ആരോഗ്യവാനാണെന്ന് മനുഷ്യൻ പറയുന്നതും ഒരു ആരോഗ്യമാണ്. അവൻ ഭാവിയിൽ ആരോഗ്യവാനായിരിക്കുന്നതും ഒരു ആരോഗ്യമാണ്. ആ ചിന്തയെ ശരിവെക്കുന്നതാണ് തൻവീർ. ഇതിന്റെ ഫലമായി ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്ന ചിന്താഗതികളും ശരിരായിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. അവിടന്ന് പറയുന്നു: ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിക്ക് തൻവീറെ ഫിക്ർ-പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന ചിന്ത-അനിവാര്യമാകുന്നപോലെ ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിക്ക് ഭയഭക്തിയും പരിശുദ്ധിയും അനിവാര്യമാണ്. യാഥാർത്ഥ്യമെന്താണെന്നുവെച്ചാൽ, തൻവീർ എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ബുദ്ധിയുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി പറയുന്നതുപോലെതന്നെ തഖ്‌വയുടെ അർത്ഥം മനസ്സുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയുള്ളതാണ്. ആളുകൾ സാധാരണയായി നന്മയേയും തഖ്‌വ അഥവാ ഭക്തിയേയും ഒരേയൊരു കാര്യമായിട്ടാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ നന്മ എന്നു പറയുന്നത് നമ്മൾ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതോ

ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതോ ആയ സൽകർമമാണ്. തഖ്‌വ എന്നത്, മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്ന വികാരങ്ങൾ നല്ലതായിരിക്കണമെന്നതാണ്. പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതുപോലെ ശ്രദ്ധയും ചിന്തയും വിചാരവും ബുദ്ധിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഇത് തൻവീറാണ്. വികാരങ്ങൾ നന്മയിൽ എപ്പോഴും നിലകൊള്ളുക എന്നതാണ് തഖ്‌വ. അതിന്റെ കാര്യം മനസ്സുമായിട്ടാണ്. ഒരു മനുഷ്യന് ചിന്തകളുടെ പ്രകാശനവും മനസ്സിന്റെ ഭക്തിയും ലഭിക്കുമ്പോൾ അവൻ ദുഷ്കർമങ്ങളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതനായിരിക്കുന്നു. തിന്മയുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽനിന്ന് സുരക്ഷിതനായിരിക്കുമ്പോൾ, അത്തരം മനുഷ്യൻ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ കീഴെ വന്നെത്തുന്നു. സാധാരണ കാര്യങ്ങളിൽ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ചില ചോദ്യകർത്താക്കളെ ജമാഅത്തിന്റെ മറ്റു ആലിംകളുടെ അടുക്കലേക്ക് പറഞ്ഞയക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറഞ്ഞതുപോലെതന്നെ. പക്ഷേ, വളരെ ചെറുതെന്ന് തോന്നുന്ന ധാരാളം ചോദ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ ജമാഅത്തിന്റെ ഉലമാക്കൾക്കും അവിടന്ന് തെറ്റു തിരുത്തിക്കൊടുക്കുമായിരുന്നു.

ഇതു സംബന്ധിച്ച് ഖാളി അമീർ ഹുസയ്ൻ സാഹിബ് പറയുന്നു: സാധാരണ അവസ്ഥകളിൽ യാത്രയിലായിരിക്കുമ്പോൾ ഖസ്ർ നമസ്കാരം അനുവദനീയമല്ലെന്നും യുദ്ധാവസ്ഥയിൽ, കുഴപ്പമുണ്ടാകുമെന്ന ഭീതിയുള്ളപ്പോൾ മാത്രമേ ഖസ്ർ അനുവദനീയമാകുകയുള്ളൂവെന്നുമുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നു ഞാൻ. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഖലീഫ അവ്വലുമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്താറുമുണ്ടായിരുന്നു. ഖാളിസാഹിബ് പറയുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) കേസിനായി ഗുരുദാസ്പൂരിൽ വന്നപ്പോൾ ഒരു പ്രാവശ്യം ഞാനും അവിടെ പോയി. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോടൊപ്പം അവിടെ മൗലവി സാഹിബ് അതായത് ഹദ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അവ്വലും മൗലവി അബ്ദുൽ കരീം സാഹിബും ഉണ്ടായിരുന്നു. ളുഹ്ർ നമസ്കാരത്തിന് സമയമായപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) എന്നോട് നമസ്കരിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. അതായത് ഖാളി സാഹിബിനോട് നമസ്കരിപ്പിക്കാൻ പറഞ്ഞു. ഇന്ന് എനിക്ക് അവസരം കിട്ടിയിരിക്കുകയാണെന്നും അതുകൊണ്ട് ഖസ്റാക്കുകയില്ലെന്നും ദൃഢമായും ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ ഇതിനൊരു തീരുമാനവും ആകുമല്ലോ. ഖസ്റാക്കാതെ തികച്ചും നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നേരിട്ട് വിധി കല്പിക്കുകയുംചെയ്യും. ഖാളി സാഹിബ് പറയുന്നു: ഞാൻ അങ്ങനെ തീരുമാനിച്ച് അല്ലാഹു അക്ബർ പറയാൻ കൈയുയർത്തിയതേയുള്ളൂ, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) എന്റെ പിന്നിൽ വലതുഭാഗത്ത് നില്ക്കുകയായിരുന്നു, പെട്ടെന്ന് ചുവട് മുന്നോട്ടുവച്ച് എന്റെ ചെവിയോടു ചേർത്ത് വായ മുട്ടിച്ച്, 'ഖാളി സാഹിബേ! രണ്ടല്ലേ നമസ്കരിക്കുകയുള്ളൂ'വെന്ന് ചോദിച്ചു. രണ്ടേ നമസ്കരിക്കുകയുള്ളൂവെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഖാളി സാഹിബ് പറയുന്നു. ആ സമയം മുതൽ നമ്മുടെ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ ചിന്താഗതി ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു.'

അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ പറഞ്ഞു: ഉപോൽബലകമായി ഇതുംകൂടെ പറയട്ടെ. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിൽ കർമശാസ്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുക ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അല്ലാതെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഉലമാക്കളിലേക്ക് തിരിച്ചുവിട്ടു എന്നല്ല പറഞ്ഞതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. അവിടന്ന് സ്വയംതന്നെയും കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ വിവിധ സന്ദർഭങ്ങളിലും വിവിധ മജ്‌ലിസുകളിലും വിവരിച്ചിട്ടുള്ള കർമശാസ്ത്രപരമായ കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിളാറത്ത് ഇശാഅത്ത് പാക്കിസ്താൻ 'ഫിഖ്ഹുൽ മസീഹ്' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നതിന് ജമാഅത്തംഗങ്ങളും ആ ഗ്രന്ഥം വാങ്ങേണ്ടതാണ്. എന്തായാലും സമയവും സന്ദർഭവും കിട്ടുമ്പോൾ ഞാനും അക്കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്.

ജുമുഅ നമസ്കാരത്തോടൊപ്പം അസ്ർ നമസ്കാരം ജംആക്കി നമസ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ജുമുഅ നമസ്കാരത്തിനു മുമ്പേയുള്ള സുന്നത്ത് നമസ്കരിക്കേണ്ടതുണ്ടോ? ഇത് വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു: ഒരു സ്നേഹിതനാണ് ഇതുവിവരിച്ചത്. ഒരു യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം എന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ജുമുഅയും അസ്റും ജംആക്കി നമസ്കരിച്ചു. ജുമുഅക്ക് മുമ്പേയുള്ള സുന്നത്തും നമസ്കരിച്ചു. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളും ശരിയാണ്. നമസ്കാരം ജംആകുന്ന അവസരത്തിൽ സുന്നത്ത് മാപ്പാക്കപ്പെടുന്നു എന്ന കാര്യവും ശരിയാണ്. നബി(സ) ജുമുഅ നമസ്കാരത്തിന് മുമ്പേയുള്ള സുന്നത്തുകൾ നമസ്കരിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു എന്നതും ശരിയാണ്. ഞാൻ അത് യാത്രയിൽ നമസ്കരിച്ചു. നമസ്കരിക്കാറുമുണ്ട്. അതിനു കാരണം ജുമുഅ നമസ്കാരത്തിനുമുമ്പേ നമസ്കരിക്കുന്ന നഫ്‌ലുകൾ ളുഹ്ർ നമസ്കാരത്തിനു മുമ്പേയുള്ള സുന്നത്തുകളിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്. അവയെ യഥാർത്ഥത്തിൽ നബി(സ) തിരുമേനി ജുമുഅയുടെ ആദരവ് പരിഗണിച്ചാണ് നിലനിറുത്തിയത്. ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു: ഞാൻ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നെ യാത്രാവേളയിൽ ജുമുഅ നമസ്കരിക്കുന്നതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ജുമുഅ നമസ്കരിക്കാത്തതും കണ്ടിട്ടുണ്ട്. യാത്രയിൽ ജുമുഅ നമസ്കരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഞാൻ ആദ്യത്തെ സുന്നത്തുകൾ നമസ്കരിക്കാറുണ്ട്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ അത് നമസ്കരിക്കേണ്ടതാണ്. പൊതുവെയുള്ള ഫത്‌വ ഇതാണ്. കാരണം അത് സാധാരണ സുന്നത്തിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്; ജുമുഅയെ ആദരിക്കുക എന്ന നിലയ്ക്കുള്ളതാണ്.

മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ അവസരങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായും വരുന്നു. ജമഅത്തുപരമായ നിലയിലും വരുന്നു. ദേശീയമായ നിലയിലും വരുന്നു. സന്തോഷത്തിന്റെ അവസരങ്ങളിൽ അവയുടെ പ്രകടനങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു.

പക്ഷേ ചിലയാളുകൾ ഇതിൽ അതിമിതത്വത്തിനും അമിതത്വത്തിനും ഇരയാകാറുണ്ട്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഇക്കാലത്ത് നമ്മെ ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനമനുസരിച്ച് മധ്യമ വഴികളിൽ നടത്താനാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. അവിടന്ന് നമുക്ക് ചെറുതിൽ ചെറുതായ കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും മാർഗദർശനം നല്കി; ദീനീപരമായ കാര്യങ്ങളിലും ഭൗതികമായകാര്യങ്ങളിലും മാർഗദർശനം നല്കി. നമസ്കാരത്തെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞുവന്നതാണ്. ഭൗതികമായൊരു സന്തോഷാവസരത്തിൽ എങ്ങനെയാണ് അത് പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടത് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച്, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) എന്തു മാർഗദർശനമാണ് നമുക്ക് നല്കിയതെന്ന് ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ)പറഞ്ഞത് ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ സമർപിക്കുകയാണ്. അവിടന്ന് പറയുന്നു: ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ൽ നിന്ന് ദീപാലങ്കാരം നടത്തിയത് സ്ഥാപിതമാണ്. വിക്ടോറിയ രാജ്ഞിയുടെ ജൂബിലി ആഘോഷത്തിൽ ദീപാലങ്കാരം നടത്തപ്പെട്ടു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഈ രീതിയിൽ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചതിൽ ഒരു യുക്തിയുണ്ട്. മുഅ്മിന്റെ എല്ലാ ഓരോ കാര്യവും യുക്തി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതായിരിക്കും. ദീപാലങ്കാരം വിശാലമായ നിലയിൽ നടത്തുമ്പോൾ, എല്ലാ വീടുകളിലും നടത്തേണ്ടത് നിർബന്ധമാണെന്ന് നിർദ്ദേശമുണ്ടാകുമ്പോൾ, പ്രത്യേകിച്ചും അതിന്റെ ചെലവു അനുസരിച്ച് ഫലം കാണുന്നില്ലെങ്കിലും അത് ദേശീയവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ, അല്ലെങ്കിൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ ആവശ്യമാണെങ്കിൽ അവിടെ അത് നടത്തുന്നതുകൊണ്ട് കുറ്റമൊന്നുമില്ല; ഹദ്റത്ത് ഉമർ(റ) മസ്ജിദിൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചത്തിനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരുന്നതുപോലെ. മസ്ജിദ് കൂടുതൽ വെളിച്ചം ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലമാണ്. കാരണം ജനങ്ങൾ അവിടെ വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ മതഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഹദ്റത്ത് ഉമർ (റ) മസ്ജിൽ കൂടുതൽ വെളിച്ചത്തിനുള്ള ഏർപ്പാടുണ്ടാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, അതിൽ യുക്തി ഉണ്ടായിരുന്നു. സന്തോഷം ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നത്, മനുഷ്യകുലത്തിന് അതുകൊണ്ട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഫലമുണ്ടാകുന്നതിനാണെന്ന് നമ്മൾ കാണുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് പെരുന്നാൾ, അതിൽ ബലിയറുക്കുമ്പോൾ സാധുക്കൾക്ക് മാംസം ലഭിക്കുന്നു. ഈദുൽ ഫിത്വ്‌റിൽ ചെറിയപെരുന്നാളിലെ ദാന ധർമം (ഫിത്വ്‌റാന) കൊണ്ട് ദരിദ്രർക്ക് സഹായം ലഭിക്കുന്നു. ഇസ്‌ലാം എവിടെയൊക്കെ സന്തോഷം ആഘോഷിക്കാൻ കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ, രാജ്യത്തിനും മനുഷ്യകുലത്തിനും ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഫലമുണ്ടാകുന്ന രീതിയിൽ അതാഘോഷിക്കാനാണ് ശക്തിചെലുത്തിയിട്ടുള്ളത്. പക്ഷേ, ദീപാലങ്കാരത്തിന്റെ രീതി നോക്കുമ്പോൾ അത്തരം ഒരു ഫലവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) ദീപാലങ്കാരം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു രാഷ്ട്രീയ ഉദ്ദേശ്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായിട്ടായിരുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ അവിടന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പടക്കങ്ങളും വാങ്ങിത്തന്നിരുന്നു. കുട്ടികളുടെ മനസ്സ് സന്തോഷിക്കാനായിരുന്നു അത്. ഗന്ധകം കത്തുമ്പോൾ രോഗാണുക്കൾ നശിക്കുന്നുവെന്ന് പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. വെറും കുട്ടികളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടിയല്ല, മറിച്ച് പടക്കങ്ങളിൽ ഗന്ധകമുണ്ട്. അത് കത്തുമ്പോൾ അന്തരീക്ഷം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടന്ന് പല പ്രാവശ്യവും ഞങ്ങൾക്ക് പടക്കവും പൂത്തിരിയും വാങ്ങിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾ അല്പം സന്തോഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ അതിൽ കുറ്റമൊന്നുമില്ല. അവരുടെ വികാരങ്ങൾ തികച്ചും അടിച്ചമർത്താൻ പാടില്ല. കളിച്ചും ചാടിയും നടക്കുന്ന പ്രായത്തിൽ ഇസ്‌ലാം അവരുടെ അനുവദനീയ ആവശ്യങ്ങൾ തടയുന്നില്ലെന്നുള്ള ബോധം കുട്ടികളിൽ നിലനില്ക്കേണ്ടതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ദീപാലങ്കാരം പടക്കം പൊട്ടിക്കൽ തുടങ്ങിയവ ദേശത്തിന്റെ മൊത്തത്തിലുള്ള സന്തോഷത്തിൽ ഉൾപ്പെടുമ്പോൾ, അതുമുഖേന രാജ്യത്തോടുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രകടനവും ഉണ്ടാകുന്നു. കുട്ടികൾക്ക് സന്തോഷത്തിനുള്ള വകയുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സന്ദർഭത്തിന്റേയും സാഹചര്യത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിലും മധ്യമനില കൈക്കൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുത്താൽ കുറ്റമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ഇത് കുട്ടികൾക്ക് കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊടുക്കണം; ഇസ്‌ലാമിക അധ്യാപനത്തിന്റേയും രാജ്യത്തിന്റെ നിയമത്തിന്റേയും ഉള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടാണ് നമ്മൾ ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നും, ചെയ്യുകയെന്നും.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) തന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തെ രണ്ടു സംഭങ്ങൾ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു: ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഒരിക്കൽ മുൽത്താനിൽ പോയി. ഞാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു. മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ലാഹോറിൽ താമസിച്ചു. അവിടെ ആ ദിനങ്ങളിൽ മെഴുകുചിത്രങ്ങളുടെ പ്രദർശിനം നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മെഴുകുകൊണ്ടുള്ള ചിത്രങ്ങളും, പ്രതിമകളും. അതിലൂടെ വിവിധ രാജാക്കന്മാരുടേയും, അവരുടെ ദർബാറിന്റെ അവസ്ഥകളും വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ശേയ്ഖ് റഹ്മത്തുല്ലാ സാഹിബ്, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)നോട് പറഞ്ഞു. ഇത് വൈജ്ഞാനികമായൊരു പരിപാടിയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇത് കാണാൻ പോകേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ, ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) അത് നിഷേധിച്ചു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം എന്നെ നിർബന്ധിക്കാൻ തുടങ്ങി; ഞാൻ പോയി ആ മെഴുകു ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ. ഞാൻ കുട്ടിയായിരുന്നു. എനിക്കത് കാണണമെന്ന് പറഞ്ഞ് ഞാൻ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ പിന്നാലെ കൂടി.

അങ്ങനെ ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) എന്റെ നിർബന്ധംകൊണ്ട് എന്നെ കൂടെകൊണ്ടുപോയി. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) അനുകൂലിച്ചതും, കൂടെകൊണ്ടുപോയതും ഇതൊരു ജ്ഞാനപരവും ചരിത്രപരവുമായ കാര്യമാണെന്നും കാണുന്നതുകൊണ്ട് കുറ്റമൊന്നുമില്ലെന്നും ആളുകൾ പറ

യുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടിയുടെ വാശി കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല പോയത്. അത് ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനങ്ങൾക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നു അവിടന്ന് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നെങ്കിൽ, കുട്ടി വാശി പിടിച്ചാലും പോകുമായിരുന്നില്ല. അതൊരു ജ്ഞാനപരമായ കാര്യമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവിടന്ന് കുട്ടിയേയുംകൂട്ടി കാണാൻ പോയതാണ്.

ഹദ്റത്ത് മുസ്‌ലിഹ് മൗഊദ്(റ) പറയുന്നു: 'എനിക്കോർമയുള്ള രണ്ടാമത്തെ സംഭവം ഇതാണ്. മുഫ്തി മുഹമ്മദ് സാദിഖ് സാഹിബോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏതോ ഒരു മകനോ സുഖമില്ലാതായി. അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ അവിടന്ന് പോയി. നഗരത്തിന്റെ ഉള്ളിലൂടെ അവിടന്ന് തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ സുവർണമസ്ജിദിന്റെ ഏണിപ്പടിയുടെ അടുത്ത് ഞാൻ ഒരു ആൾക്കൂട്ടം കണ്ടു. അവർ ചീത്ത വിളിക്കുകയായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ വണ്ടി അടുത്തൂടെ പോയപ്പോൾ, ആൾകൂട്ടത്തെ കണ്ട് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയത് അതും ഒരു മേളയാണെന്നായിരുന്നു. ഞാൻ ആ ദൃശ്യം കാണുന്നതിനുവേണ്ടി വണ്ടിയിൽനിന്ന് തല പുറത്തിട്ടു. ആ നേരത്തെ ഈ സംഭവം ഇന്നുവരെ ഞാൻ മറന്നിട്ടില്ല. ഞാൻ കണ്ടു. കൈമുറിഞ്ഞ ഒരാൾ-മുറിവിനുമേൽ മഞ്ഞൾവെച്ച് ബാന്റേജ് ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു-വളരെ ആവേശത്തോടെ തന്റെ മുറിവേറ്റ കൈ മറ്റെ കൈയിൽ അടിച്ചുകൊണ്ട്, മിർസാ ഓടിപ്പോയി, മിർസാ ഓടിപ്പോയി എന്ന് അലറി വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

നോക്കുക! ഒരു മുറിവ് പറ്റിയ വ്യക്തി. അയാളുടെ കൈയിൽ ബാന്റേജ് ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ, അയാൾ എതിർപ്പിന്റെ കാഠിന്യം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുന്നത് തന്റെ മുറിഞ്ഞ കൈകൊണ്ടുതന്നെ നഊദുബില്ലാഹ് അഹ്മദിയ്യത്തിനെ അവസാനിപ്പിക്കുമെന്നാണ്; അല്ലെങ്കിൽ അഹ്മദിയ്യത്തിനെ ഖബ്റടക്കി വരുമെന്നാണ്. മനസ്സുകളിലുള്ള എത്രമാത്രം ഭയാനകമായ ശത്രുതയാണിത്. ഖാദിയാനിൽ ആളുകൾ വരാതിരിക്കാനും അഹ്മദിയ്യത്ത് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാനും ഏതേതെല്ലാം തരത്തിലാണ് അവർ ശക്തിചെലുത്തിയത്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)ന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഖാദിയാനിൽ വരാൻ, ബട്ടാലവരെ വരികയും മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി അവരെ മടക്കിവിടുകയും ചെയ്ത ധാരാളമാളുകൾ അഹ്മദികളിലുണ്ട്. അവിടന്ന് പറയുന്നു: ഞാൻ കേട്ടത് മൗലവി അബ്ദുൽ മാജിദ് സാഹിബ് ഭാഗൽപൂരിയും അതുകൊണ്ടാണ് ആരംഭകാലത്ത് അഹ്മദിയ്യത്ത് സ്വീകരിക്കാതിരുന്നതെന്നാണ്. അദ്ദേഹം ബട്ടാലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി അദ്ദേഹത്തെ വഴി തെറ്റിച്ച് മടക്കിവിട്ടു. ഇതു തന്നെയായിരുന്നു മൗലവി മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവിയുടെ നിത്യേനയുള്ള തൊഴിൽ. അയാൾ എല്ലാ ദിവസവും റെയിൽവെ സ്റ്റേഷനിലെത്തും. ഖാദിയാനിൽ വരാൻവേണ്ടി ആളുകൾ ഇറങ്ങുമ്പോൾ, 'എന്തെടുക്കാനാണ് അവിടെ പോകുന്നത്' എന്ന് ചോദിക്കും. 'അവിടെ പോയാൽ ഈമാൻ മോശമാകും'എന്നു പറയും. അയാൾ ആലിമാണല്ലോ എന്ന് കണ്ട് ആളുകൾ മടങ്ങിപോകും.

മൗലവി സാഹിബ് പറയുന്നത് സത്യമായിരിക്കുമെന്ന് അവർ കരുതി. ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായത് മൗലവിമാരുടെ എതിർപ്പുകൊണ്ടായിരുന്നു. അവർ പൊതുജനങ്ങളെ എത്രമാത്രം പ്രകോപിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നാൽ, ആ മുറിക്കൈയനും മുദ്രാവാക്യം മുഴക്കാൻ തുടങ്ങി.

എന്തായാലും ശത്രുക്കളായ ഉലമാ അഹ്മദിയ്യത്തിനെ നശിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജമാഅത്ത് വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഈ ശ്രമം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ഈ സത്യസന്ധനായ ദാസന്റെ ജമാഅത്ത് വളരണമെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ വിധിയാണ്. അത് വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇൻശാ അല്ലാഹ്. ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ആഗ്രഹിച്ച ആ മാറ്റം നമ്മളിലുണ്ടാക്കാൻ അല്ലാഹു നമുക്ക് തൗഫീഖ് നല്കുമാറാകട്ടെ. നമ്മൾ യഥാർത്ഥ മുസ്‌ലിംകളുടെ മാതൃകയായിത്തീരട്ടെ. നമ്മുടെ ചിന്താഗതികളിലും വിചാരങ്ങളിലും വെളിച്ചമുണ്ടാക്കുക. നമ്മുടെ മനസ്സുകളും തഖ്‌വ കൊണ്ട് നിറയ്ക്കുക.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis (atba)**
at Baithul Futuh,London – on 22.04.16
Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey**, For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516

If Undelivered Please Return To
Ahmadiyya Muslim Jama'at
Baithul Quddoos, G.H.Road
Calicut - 673001,Kerala